



*Láska  
ako z filmu*



VICTORIA VAN TIEM

*Láska  
ako z filmu*

Original title: VICTORIA VAN TIEM: LOVE LIKE THE MOVIES  
Copyright © 2014 by VICTORIA VAN TIEM  
Cover design © Francesca Kristal Spinelli, 2015  
Cover photo: smilewithjul, april70

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2015  
Translation © Mária Holečková, 2015

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

[www.fortunalibri.sk](http://www.fortunalibri.sk)

Redakčná a jazyková úprava Denisa Stareková  
Zodpovedná redaktorka Anna Kališková

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Akákoľvek spojitosť s historickými udalosťami a so skutočnými osobami či miestami je náhodná. Ostatné mená, postavy, názvy, miesta a udalosti sú výtvorom autorkinej fantázie, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-8142-390-1

*Venujem svojmu manželovi M., ktorý spolu s našimi  
dvoma úžasnými synmi Kirklenom a Garrettom  
zohráva v mojom živote tú najdôležitejšiu úlohu.  
Vaša silná podpora ma posúva vpred.*

*Venujem ešte A. J., žene, ktorá žije z inšpirácie  
a tým aj nás ostatných vedie k tomu najlepšiemu.  
Si ako čaro Hollywoodu v bežnom živote.  
Navždy budeš vo mne vzbudzovať úžas.*



# Aktuálne premietame

PRVÁ KAPITOLA - **Mám takmer tridsať, som sexi a úspešná**

DRUHÁ KAPITOLA - **Desať minút na zaľúbenie**

TRETIA KAPITOLA - **Chceš ma, chcem ťa**

ŠTVRTÁ KAPITOLA - **Bezsenné noci v Indianapolise**

PIATA KAPITOLA - **27 dôvodov**

ŠIESTA KAPITOLA - **Nabúchaná**

SIEDMA KAPITOLA - **Zmätená pretty woman**

ÔSMA KAPITOLA - **Ako prísť o rozum za päť dní**

DEVIATA KAPITOLA - **Všetci moji ex**

DESIATA KAPITOLA - **Svadobná rada môjho najlepšieho priateľa**

JEDENÁSTA KAPITOLA - **Pretty woman ide na symfóniu**

DVANÁSTA KAPITOLA - **Kenzi Shawová: S rozumom v koncoch**

TRINÁSTA KAPITOLA - **Nebezpečný tanec**

ŠTRNÁSTA KAPITOLA - **Spoveď maniačky závislej od romantických komédií**

PÄTNÁSTA KAPITOLA - **Lemra lemravá alebo ako som zlyhala**



ŠESTNÁSTA KAPITOLA - **Kým si podvádza**  
SEDEMNÁSTA KAPITOLA - **Sedem sviečok**  
OSEMNÁSTA KAPITOLA - **Bláznivý, hlúpy Bradley**  
DEVÄTNÁSTA KAPITOLA - **Toto je vojna**  
DVADSIATA KAPITOLA - **Koniec priateľstva**  
DVADSIATA PRVÁ KAPITOLA - **Povedz niečo**  
DVADSIATA DRUHÁ KAPITOLA - **Štyri jazdy a jedna  
oslava**  
DVADSIATA TRETIA KAPITOLA - **Konečne láska  
nebeská**  
DOSLOV - **Keď Shane stretol Kenzi**

## PRVÁ KAPITOLA

# Mám takmer triĎsať, som sexi a úspešná

**K**ed som mala deväť rokov, vyhodila som svoju mamu z práce. Jednoducho som červenou fixkou napísala *Si prepustená* a dokreslila som usmievajúcu sa sedmokrásku a žabku.

Dobre, v skutočnosti kvetina vyhadzovala žabu a nad hlavou mala slová v bubline, ako to býva v komiksoch, no ak by ste sa prizreli bližšie, videli by ste, že ten zelený oboživelník má okolo krku mamin obľúbený náhrdelník.

Bol to môj satirický debut.

Žiaľ, ani tým som si nezískala jej pozornosť. Odložila môj výtvar do zásuvky v kuchyni k ostatným – k tučniakovi, ktorého som obkreslila z fotky, k mačke, na ktorej som pracovala niekoľko dní, aby som ju správne vystihla, a k motýľovi, pod ktorého mi učiteľ umenia napísal: *Krása, toľký talent!*

V ten deň som sa však nemusela stresovať tým, či si ma mama všimne. Zaistil to žiarivý diamant na mojom ľavom prsteníku. Bradley bol totálny úlovok. Blondavý, opálený, uhladený a chcel si ma vziať. Čoskoro mala byť zo mňa pani Kensington Connorsová. Pri tej myšlienke sa mi zachvel žalúdok.

Prečo som teda taká nervózna? Bradley ma prichytil, ako obdivujem prsteň, povzbudzujúco sa na mňa usmial, vzal ma za

ruku a otvoril vchodové dvere. Vedel, aká nesvoja bývam v spoločnosti mojej rodiny a zároveň aká som nadšená, že im môžem ukázať diamant a začať plánovať svadbu.

Vošli sme do kuchyne, kde mama a Ren varili. Nos mi naplnila príkro sladká vôňa cukroví. Usilovala som sa nevšimnúť si nepríjemný pocit v žalúdku. Namiesto sebavedomej dvadsaťdeväťročnej ženy som mala opäť trinásť a snažila som sa získať ich uznanie.

„Ahojte!“ pozdravila som s nesmelým úsmevom. Bradley pobozkal mamu na líce, zakýval Ren, rýchlo na mňa žmurkol a pokračoval do obývačky, kde môj otec a brat Grayson diskutovali o zdravotníctve tak nahlas, že som útržky z ich konverzácie počula až do kuchyne.

Matka odložila misu a utrela si ruky do zástery. „Tak tu je! Veď ju už takmer ani nevidáme, však, Ren?“ Vyslovila to, akoby som bola nejaká návšteva a nie osoba, ktorá tam vyrástla. Načiahla sa ku mne, aby ma objala.

„Ahoj, mami.“ Bolo to rýchle zvítanie. Všimla som si, že má na sebe puzdrové šaty v štýle Jackie Onassisovej a na nich uviazanú trochu opotrebovanú, no štýlovú zásteru. A Ren... fíha, tá si obliekla v podstate to isté. Vyzerali ako dvojčatá – matka s dcérou. Zrazu som pocítila závisť. Dostala som chuť zvolať: *Nájdi si svoju mamu!* Vedela som však, že ju stratila v mladom veku a mala by som to chápať.

„Ahoj, Kensington, vyzeráš dobre,“ ozvala sa Ren a krátko sa na mňa usmiala. Neobjala ma. Zahľadela sa na moju novú kabelku z obchodu Coach, na ktorú som si poctivo našetrila. „Mám pocit, že táto už nie je v móde. Zdá sa, že ju vlastní každý. Mne sa pozdáva tá nová aktovka od Burberry.“

Usmiala som sa a prikývla som. Áno, stále ma musí tromfnúť.

„Tak sa na to pozrime. Ukáž!“ vyzvala ma mama a načiahla

sa za mojou rukou.

Pocítila som radostné víťazstvo, aspoň maličký úspech v tíme Kenzi. Áno, je to smutné, ale počítam to. Dodnes som nikdy nestála na čele. Aktuálny stav vyzerá asi takto:

Tím Ren: Dvestosedemdesiatpäť.

Tím rodičia: Už som stratila prehľad.

Tím Grayson: Presne štyridsaťpäť. Hoci odkedy som s Bradleyom, už nie je taký kritický.

Tím Kenzi: Štyri. Vráťane dneška.

Štyri dobré body v živote, kde som vždy na druhom mieste. Na školskom plese som nebola kráľovná, ale iba princezná. Zmaturovala som v prvej top desiatke, no nebola som najlepšia z ročníka ako Grayson. Som kreatívna riaditeľka v poprednej reklamnej agentúre, lenže to nie je skutočná profesia ako lekár. Otec, Grayson a Ren vyštudovali medicínu.

Mojou prvou výhrou bolo, keď som priviedla domov Bradleyho, aby sa zoznámil s rodinou. Zbožňovali ho. Vlastne sa k tým obdivovateľom Kennedyovcov hodí viac ako ja. Druhým víťazstvom bolo, keď sme spolu zostali dlhšie než rok, a tretím to, že sme sa minulý týždeň zasnúbili. Úžasný prsteň mi mal zabezpečiť štvrtý bod.

Vystrčila som ruku, aby sa kuchynské svetlo odrážalo od diamantu a zaručilo tým jeho dokonalý lesk.

Ren ma potiahla vpred, aby sa lepšie prizrela. „Och! Je úchvatný, Kensington. Bradley je k tebe pridobry.“

V skutočnosti tým myslela, že je pridobry pre mňa. V tej chvíli som bola na Bradleyho hrdá, že si mohol dovoliť taký kvalitný šperk a že má skvelý vkus. Nezáleží na tom, že ja mám iný. Je od Tiffanyho, je obrovský a žne úspechy.

Zrazu sa Ren strhla. „Ach, mala by si si dať spraviť nechty! Tvoja ruka teraz bude pútať pohľady a určite nechceš, aby celkový

dojem zmarila neudržiavaná kožtička. Dlhuješ to Bradleymu.“

Cink! Tím Ren: Dvestosedemdesiatšesť.

Siahla do kabelky, vybrala odtiaľ vizitku a podala mi ju. „Tu máš, zavolaj tam a pýtaj si Cindy. Je skvelá.“

„Áno, urobili sme si dámsku jazdu. Pozri.“ Mama mi ukázala svoje naružovo nalakované nechty. Nemohla som si nevšimnúť, že Ren má také isté.

*Dámska jazda. Bezo mňa.*

Poobdivovala som ich a usmiala som sa. „Vyzerajú skvele. Iste tam zavolám. Čo povieš, mami? Bradley vybral dobre, však?“ spýtala som sa, aby som sa uistila, že kladný bod skutočne dostanem. Viem, že to bolo úbohé.

„Ach áno, drahá. Výborne.“ Usmiala sa a pokynula Ren, aby z chladničky vybrala čučoriedky. Potom sa opäť vrátila k miešaniu.

„Pomôžem vám?“ zisťovala som. Cítila som sa trochu nevyužitá. „Prestriem alebo vyberiem riad?“

„Nie, máme to do detailov premyslené. Však, mama Shawová?“ Ren pokrčila nosom.

Chvíľu som tam postávala a nervózne som sa hrala s prsteňom. To bude asi všetko. Prvé kolo rodinného skorého obeda u Shawovcov sa zrejme skončilo. Iste sa o svadbe budeme rozprávať počas jedla. Nedovolím, aby aj toto strčila do zásuvky.

Prečo som si len nedala spraviť tie nechty?

Vyšla som po schodoch a zamierila som do svojej starej izby, ktorá bola kompletne vypratá a premenená na matkin ateliér. Vnútri bol veľký stôl na spôsob tých v predajni Pottery Barn, no tento mal milión ozdobených zásuviek a poličiek označených písmenkami. Jediné, čo tam po mne zostalo, sa nachádzalo na vrchnej poličke v šatníku v škatuli s nápisom *Kensington*.

S povzdychom som vytiahla telefón a spustila aplikáciu fa-

cebook. Vždy sledujem, čo ľudia robia. Potom to porovnávam s tým, čím sa zaoberám alebo nezaobieram ja, a premýšľam, čo by som mala spraviť. V skutočnosti však napokon nič neurobím inak, len touto činnosťou stratím hodiny života.

Keďže o zasnúbení sme zatiaľ telefonicky povedali iba svojim rodinám, čakala som až dodnes, aby som to mohla oznámiť oficiálne. Doslova ma to ničilo.

*Hm, dve nové žiadosti o priateľstvo.* Klikla som na ikonu a akceptovala som dievča, ktoré poznám z telocvične. Pozrela som sa na druhé meno a stuhla som. *To nie je možné!* Zdvihla som telefón k tvári a študovala som fotografiu zblízka. *To hádam nie je pravda! Ach, bože! Je to on.*

*Shane.*

*Shane Bennett.*

*Muž, ktorý mi po štyroch spoločných rokoch rozdupal srdce. A teraz sa chce priateľiť?*

*To myslí vážne?*

Pocítila som príval emócií. Nijaké slzy. Tie som už minula (stovky či tisícky). Vníkala som iba akýsi odraz bolesti, ktorý sa objavil zakaždým, keď som narazila na nejakú zmienku o ňom. Drobné záblesky toho, čo bolo kedysi.

Na Stredozápad sa presťahoval z Anglicka, aby počas strednej školy mohol bývať u starých rodičov, a napokon tu zostal aj na univerzite. Tam sme sa stretli. Nepamätám sa prečo, len sme sa jednoducho začali rozprávať a viac sme neprestali. Vždy sme boli spolu. Na všetko mal vlastný názor a nosil strapatý účes. Zbožňovala som jeho vlasy.

Bol mojou skutočnou prvou láskou, trápením, vlastne prvým všetkým.

Zadívala som sa na škatuľu s mojimi vecami v šatníku. Vlastne by mal na nej svietiť nápis *Kensington a Shane*. Bola v nej kaž-

dá pohľadnica, ktorú sme si poslali, a všetky drobnosti súvisiace s naším vzťahom. Podišla som bližšie, postavila som sa na špičky a dočahovala som škatuľu z kartónu, kým som ju pevne neucho-pila. Potom som ju vytiahla. Zúfalo som túžila vidieť jednu fotku. Kedysi som ju mala v ráme pri posteli. Tak som si ho pamätala.

Škatuľu som položila na stôl a opatrne som ju otvorila, akoby som sa bála, že spomienky v nej uväznené môžu akosi ujsť.

Začala som hľadať. Pohľadnice boli v kôpke, zviazané gu-mičkou. Našla som aj froté zápästku. Priložila som si ju pod nos a vdýchla som. Jej pach už vyprchal, no spomienka na to, ako som s tým kúskom na zápästí zaspávala, zostala. Odložila som ju a preberala som fotky.

Keď som zbadala tú konkrétnu, pery som spojila do pevnej čiary. Shane sa opieral o stenu, golier mal vyhrnutý a v ruke dr-žal počítač. Bola to tvár, ktorej som hovorila dobrú noc, želala dobré ráno a ktorá mi tak veľmi a tak dlho chýbala.

Porovnala som starý obrázok s tým na facebooku. Rovnaké tmavé vlnité vlasy, medovohnedé oči. Ten istý Shane.

Starší, ale určite on.

Zhlboka som vydýchla. Prečo mi nepovedal, že to celé bola lož? Verila by som mu. Chcela som, aby všetko zostalo po sta-rom. Túžila som byť s ním. Lenže on nič nehovoril, iba že ho to mrzí a nedokáže to vysvetliť, lebo...

„Kenzi?“ ozvala sa moja teta Greta.

„Tu som,“ odpovedala som, hodila som fotku do škatule, za-klapla som veko a rýchlo som ju vrátila na poličku.

„Myslela som si, že budeš tu. Chcu začať jesť.“

Teta mala na sebe tmavé džínsy a voľnú bielu tuniku. Tyr-kysový náhrdelník jej zvýrazňoval modré oči a nové červené kučery.

„Pácia sa mi tvoje vlasy,“ konštatovala som, usmiala som sa

a odložila som telefón.

Greta pohodila hlavou. „Tvoja matka ich neznáša. Hovorí, že priveľmi priťahujú pozornosť.“

Zdvihla som obočie. „A nejde práve o to?“

Veselo sa zasmiala. „To je bonus.“

Nebola som si istá, či má na mysli vytáčanie mojej mamy, alebo úsilie upútať. Pravdepodobne oboje. Tetu Gretu všetci považujú za čiernu ovцу rodiny, nekonvenčný typ, lebo jej nezáleží na tom, čo si ostatní myslia. V poradovníku Shawovcov je tesne za mnou – tou, ktorá nikdy nič nezvládne dokonale, ale aspoň sa snaží.

Vzala ma za ruky, prezrela si prsteň a zahvízdala. „Fiha! To muselo stáť celý majetok. Čo na to hovorí Renson?“

Teta Greta je jediná, kto pozná moju prezývku pre skvelé duo Ren a Grayson. Uškrnula som sa a potlačila som smiech.

Usmiala sa. „Ver mi, keď ju najbližšie uvidíš, bude mať v tom svojom doplnených niekoľko nových kameňov.“ Pustila ma a kývla k dverám. „Pod', nech to máme za sebou.“

Kráčala som za ňou a opäť som siahla po telefóne. Netušila som, prečo sa ma Shane usiluje po toľkých rokoch kontaktovať. *Počkať! Žiadosť o priateľstvo zmizla.*

*Kde je?*

Stiahlo mi žalúdok. Klikla som na ikonu, aby som si pozrela svoj profil. Písalo sa tam: *Kenzi Shawová sa priateli so Shanom Bennetom a ešte s jednou osobou. Čože?*

TETIN NAJNOVŠÍ ÚLOVOK sa volal Finley. Pôsobil milo, ale nepokúšala som sa s ním veľmi spriatelíť, lebo pri budúcom obede tu už iste nebude. Až priveľmi sa zaujímal o Ren, ktorá zdvorilo ignorovala jeho neutíchajúce otázky o jej pôvode.

„Ren je z Chicaga, Fin,“ oznámila mu prísne teta Greta



a naznačila, aby s tým prestal.

„Ako sa ti darí v nemocnici, Grayson? Mal si možnosť využiť pri torakoskopii aj 3D obraz?“ zaujímal sa otec a polial si vajíčka pikantnou omáčkou.

Grayson držal v ruke prázdny pohár a na okamih zastal uprostred pohybu. „Vyskúšal som ho minulý týždeň. Je to veľmi efektívny nástroj. Navrhнем rade, aby sme doň investovali.“

„Dobre, dobre,“ pritakal otec a podal Ren párky zabalené v palacinkách.

„Niečo zaujímavé v oblasti pediatrie?“ spýtal sa jej a vzal táčku naspäť.

„Och, pri práci s deťmi sa vždy vyskytne čosi interesantné,“ odvetila Ren s úsmevom.

Otec súhlasne prikývol, zopár ráz si odhryzol a obrátil sa k Finleymu. „Tak, Finley, čomu sa venujete vy?“

Bradley si priložil dva párky a záporne pokýval hlavou, keď mu mama chcela ešte pridať palacinky.

„Bradley neje cukry, mami,“ pripomenula som jej.

Finley sa vystrel a odkašľal si. „Som obchodník. Momentálne s telefónmi. Vždy som pracoval ako predajca.“

„Dobre, dobre,“ zhodnotil otec. „Bradley je obchodný riaditeľ v Safii, najväčšej reklamnej agentúre v Indianapolise. Vyjednáva pre mňa ceny za reklamu.“ Otec vlastní kúpele vo Village, kde si môžete dať aplikovať botox, zväčšiť pery a objednať sa na konzultáciu s plastickým chirurgom. To všetko pod jednou strechou. Nešlo mi do hlavy, prečo sú obaja na Bradleyho a jeho pracovnú pozíciu takí pyšní, a moja práca kreatívnej riaditeľky je považovaná za nedôležitú. Pracujeme v rovnakej agentúre a obaja máme tituly.

Bradley prikývol a zamával vidličkou. „To mi pripomína, že mám pripravené podklady týkajúce sa popoludňajšieho reklam-

ného bloku na Kanáli šesť, o ktorom sme hovorili.“

Čakala som, kým Bradley dokončí svoje rozprávanie o tom, čo väčšinou pozerajú ženy v domácnosti, ktoré majú deti v súkromných školách a šesťciferný disponibilný príjem. Navonok som prikyvovala a usmievala sa, ale v mojom vnútri bublalo nadšenie a nedočkavosť hovoriť o našich svadobných prípravách.

Teta Greta na mňa žmurkla a prerušila Bradleyho dlhý monológ: „Kensington, už ste si stanovili dátum?“

Všetky pohľady sa obrátili na mňa. Zažiarila som. *Som na rade. Konečne je to tu!* Žalúdok mi poskočil.

Bradley ma chytil za ruku a milo sa usmial. „Ešte presne nie, ale možno na jar. Čo myslíš?“

„Možno,“ súhlasila som spokojne. „Vtedy by to mohlo byť veľmi pekné...“

„Už to nevydržím! Hádajte, čo ešte sa na jar stane?“ vykrikla Ren s nezvyčajným nadšením. „Budeme mať bábo! Som tehotná!“

„Och! Och, panebože!“ zvýskla mama a rozbehla sa okolo stola. Ren aj Graysona naraz nemotorne objala. „Je tehotná! Buďte zo mňa starká Shawová!“

Každý kričal a tleskal. Bolo to ako vo Vegas, keď sa niekomu podarí vyhrať na hracích automatoch.

Cink! Cink! Cink! Tím Ren: Dvestosedemdesiatsedem. Nie, tristo! Päťsto! Je to priveľa! Rozbila bank!

Otec ustavične opakoval, ako sa stane starkým. Grayson vysvetľoval, že rodičovstvo nemohli donekonečna odkladať, keďže Ren má už dvadsaťdeväť, a tak ďalej. Veď to je takmer tridsať! Dokonca aj Finley otcovi horlivo gratuloval. Mama na mňa zakričala, že už nemám márníť čas a že sa máme s Bradleyom rýchlo vziať, aby sa aj u nás veci rozbehli týmto smerom.

Teta Greta sa na mňa významne pozrela. V očiach som jej čítala, že mi rozumie. Pokúsila som sa usmiať, aby som jej dala

najavo, že mi nič nie je. Jasné, že som sa tešila s nimi.

Bábätko.

Bol to bank.

Ja som ešte tridsať nemala, takže mi zostávalo trochu času.

Prešla som pohľadom na svoj zásnubný prsteň a predstavila som si nový nápis červenou fixkou: *Si prepustená*. Tentoraz to patrilo mojej švagrinej. Ona nedostala nijaké kvety ani žaby.

Mala predsa dieťa.

#### O SVADBE SME SA VÔBEC NEZHOVÁRALI.

Kabelku som hodila na kuchynskú linku, vyzliekla som si kabát a prešla som k chladničke, aby som z nej vylovila víno. Bol to dlhý deň. Namiesto vzrušenia a radosti som cítila úplné vyčerpanie. Z rodinného obeda Shawovcov, zo Shanovho nečakaného objavenia sa a z Reninej novinky ma rozbolela hlava.

Našla som fľašu chladeného bieleho a naliala som si. Bradley uprednostňuje kvalitné víno, no pravidelne ma zásobuje aj lacnejším sladkým, lebo vie, že ho mám rada. Odpila som si, oprela som sa o pracovnú dosku a nechala som sladkastú tekutinu, aby so sebou stiahla aj tú guču, čo sa mi vytvorila v hrdle.

Dieťa je veľká vec. Prvé vnúča. Bola som presvedčená, že po prvotnom šoku sa mama spamätá a bude chcieť počuť o mojich svadobných plánoch a pomáhať mi s prípravami. Určite to tak bude. Som jej jediná dcéra a čaká ma toľko povinností: nájsť šaty, vybrať miesto. Veď ani nemáme termín.

Prsteň sa jej páčil.

Zdvihla som ruku a obdivovala som ho. *Prečo by sa nemal páčiť?* Žiaril a ligotal sa, diamant bol číry, mal vhodnú farbu, výbrus a spĺňal aj nároky na počet karátov. Zvláštne. Mne sa nepáčil.

Teda áno, lenže ja by som si taký nikdy nevybrala. Bol tra-

dičný a poriadne veľký. Možno až priveľmi. Na perách sa mi objavil široký úsmev, lebo Bradley tvrdil, že som takého šperku hodna.

Aj tak na prsteni nezáleží. Je krásny a ja som šťastná. Budem sa vydávať a to je krok k založeniu rodiny. Bradley chce veľa detí, celý futbalový tím. Mne by stačilo aj jedno či dve.

Aspoň jedno dievčatko.

Hľadela som do prázdna a predstavovala som si hodiny baletu a tanečné recitály. Mohla by som pomáhať s kostýmami. Raz som svojej bábike spravila baletnú sukničku zo spodničky mojich šiat. Mama na mňa nakričala, lebo vraj boli od nejakého návrhára. *Bude mať moje dieťa po narodení vlásky?* Malý Bradley takmer nemal vlásky a mne nebolo poriadne o čo zapnúť mašľu. Mama mi ju musela k hlave prilepiť.

*Ren bude mať pravdepodobne dievčatko.*

*To nič. Ja som ďalšia na rade. Mám čas.*

Dopila som víno a hneď som si doliala. Robím to po každom shawovskom obede – mučím sa analyzovaním dobrých bodov a uvažovaním, či som splnila očakávania svojej rodiny. Nikdy nevyhrávam. Neviem, prečo som si myslela, že ten deň bude niečím výnimočný.

Ešte raz som si poriadne odpila, aby som sa posilnila, prešla som k pracovnému stolu a prihlásila som sa na facebook.

Zdržala som sa celých pätnásť minút.

Keď som do okienka na hľadanie textu vpisovala *Shane Bennett*, rozbúchalo sa mi srdce. Keď sa na obrazovke medzi mojimi priateľmi objavila jeho tvár, pocítila som vzrušenie. Dospel. Kto vie, či aj v skutočnosti. Shane mal vždy veľké myšlienky, no nevedel ich dotiahnuť do konca. Ledva zvládal štúdium. Vlastne som zaňho napísala väčšinu referátov.

Opäť som si odpila a prezerala som si jeho fotku. Vlasy mal

stále vlnité, hoci kratšie. Jemne sa usmieval.

*Bože, stále vyzerá úžasne!* Dost' ma to hnevalo.

V hlave sa mi zrodil diabolský plán. Zverejním niekoľko fotiek svojho dokonalého prsteňa, do statusu si napíšem, aká som šťastná a úspešná, a po niekoľkých dňoch, ktoré mu dajú dostatok času, aby obrázky videl, ho vymažem.

Opäť.

Navždy.

Zbohom.

Z tváre som si odfúkla prameň vlasov. Tonya, s ktorou sme sa kedysi priatelili a teraz som s ňou pracovala v agentúre, prišla na to, že ma podviedol. Nechcela som jej uveriť, no keď som sa ho na to spýtala, výraz na jeho tvári sa nehodil k slovám, ktoré hovoril, a hlboko vo svojom vnútri som to vedela. Cítila som to.

Keď sa mi to neskôr snažil vysvetliť, nepočúvala som. Potom odišiel do Anglicka pracovať pre otca a ja som zostala sama. Hotovo.

Koniec.

Povzdychla som si. Mala som toho dost'. Odhlásila som sa a prezliekla.

Mysel' mi zapíňali myšlienky na deti a Shana Bennetta. Potrebovala som sa dať dokopy. V nasledujúci deň ma čakala veľká prezentácia v práci. Bradley chcel, aby sme boli pripravení a odpočinutí. Ja som sa však necítila ani tak, ani tak.

Zaborila som tvár do vankúša a prikryla som sa. Keby tu bol Bradley, aspoň by mi bolo teplo. Mala som mu dovoliť, aby u mňa zostal. Povedala som mu, že mi nie je dobre. Ani mi nebolo. Mala som pocit, akoby sa moje vnútornosti premieľali v práčke.

Vo filme *Cez noc tridsiatničkou* si Jennifer Garnerová, predstaviteľka Jenny, želala, aby mala tridsať. Pomocou zázračného prášku sa jej to splnilo a dostala to, po čom túžila. Teda až kým

nezistila, že všetko niečo stojí. Mala však možnosť napraviť to.

A čo ja?

Mám takmer tridsať a môj život je... aký? Taký, aký by mal byť, ale to nestačí. Ja nie som postačujúca.

Potláčala som slzy a zazerala som na strop. Dnešok mal byť jedným z tých dokonalých okamihov, ktoré si človek zapamätá navždy. Emotívny zážitok ako z filmu, kde otec nemôže uveriť, že jeho dievčatko sa ide vydávať, a mama roní slzy šťastia.

Namiesto toho plačiem ja a moja významná chvíľa bola zametená pod stôl.